

عنوان مقاله:

رابطه هوش هیجانی و خود کارآمدی با درگیری تحصیلی با نقش واسطه ای انگیزه پیشرفت

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اصغر جعفری - استادیار دانشگاه کاشان

محمد رضا تمنایی فر - دانشیار دانشگاه کاشان

زهرا روئین تن - دانشجوی کارشناس ارشد روانشناسی تربیتی، دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط میان متغیرهای درگیری تحصیلی با هوش هیجانی، خودکارآمدی و انگیزه پیشرفت انجام شد. روش پژوهش توصیفی و از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانش آموزان دوره دوم متوسطه شهرستان کاشان در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ بود که با روش نمونه گیری تصادفی خوشه ای ۳۶۳ نفر (۱۶۰ دانش آموز پسر و ۲۰۳ دانش آموز دختر) انتخاب شدند. با اجرای آنلاین پرسشنامه های درگیری تحصیلی ریو و تسنگ (۲۰۱۳)، هوش هیجانی شرینگ (۱۹۹۶)، خودکارآمدی شرر (۱۹۸۲) و انگیزه پیشرفت هرمنس (۱۹۷۰) اطلاعات جمع آوری گردید. داده ها از طریق همبستگی پیرسون و مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم افزار Amos ۲۳ و spss ۱۹ تحلیل شدند. همچنین ابزارها از روایی و پایایی مطلوبی برخوردار بودند. نتایج تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که هوش هیجانی با درگیری تحصیلی، خودکارآمدی با درگیری تحصیلی، هوش هیجانی با انگیزه پیشرفت، خودکارآمدی با انگیزه پیشرفت، انگیزه پیشرفت با درگیری تحصیلی و هوش هیجانی با خودکارآمدی رابطه مثبت دارد. همچنین یافته نهایی حاکی از آن بود که انگیزه پیشرفت در ارتباط میان هوش هیجانی و خودکارآمدی با درگیری تحصیلی نقش میانجی دارد. بنابراین انتظار می رود والدین و مسئولان آموزشی با فراهم آوردن شرایط مطلوب به تقویت انگیزه پیشرفت دانش آموزان اقدام نمایند تا دانش آموزان به طور فعالانه و خودجوش در فعالیت های آموزشی درگیر شوند.

کلمات کلیدی:

درگیری تحصیلی، هوش هیجانی، خود کارآمدی، انگیزه پیشرفت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1453574>

